

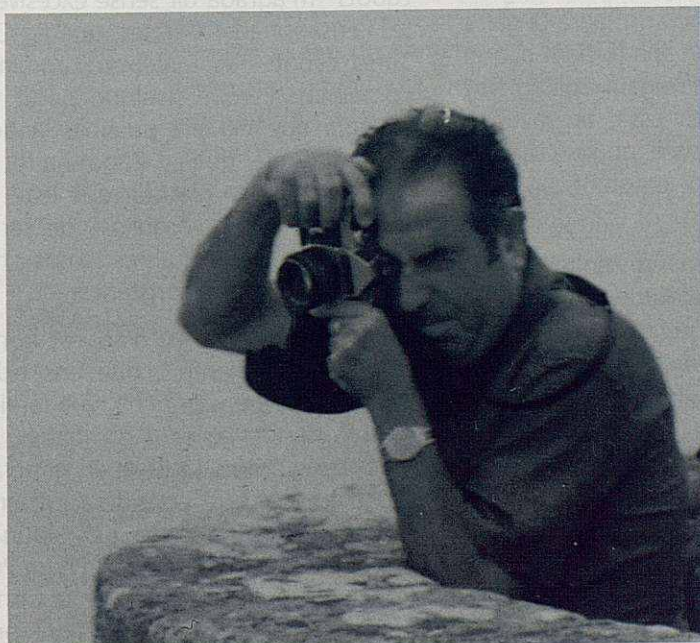

En Joan Cabot i en Marcel Galobart, acompanyats per l'alcaldre Jaume Valls i la resta de regidors de l'ajuntament que van sortir elegits en les primeres eleccions democràtiques. Any 1979.

guardar coses velles, que per molta gent només són trastos, però que a mesura que passen els anys es converteixen en peces de museu. A casa hi guardo moltes coses: llibres i documents antics, revistes i programes d'actes diversos de primers del segle passat, eines del camp i utensilis de la llar dels meus avis i els meus pares, ... tot recopilat en un petit museu que vaig muntar a casa meua. També tinc un petit taller d'impremta amb caixes, una petita premsa i una linotipia, que encara funciona.

Reno!

Sí. Per poder valorar les coses i les persones, s'han de conèixer i, per conèixer, ens hi hem de poder acostar, veure d'aprop la realitat. Per això, m'ha agradat de col·leccionar objectes que tenen un valor. Però també m'ha agarat molt apropar-me a altres països i cultures.

Voleu dir viatjar?

Sí, viatjar ha estat una de les altres passions que he compartit amb la família. Durant anys, amb la meua dona i els nostres quatre fills pujàvem al Citroën dos cavalls, ple fins a dalt, amb la tenda i les motxilles, i amunt va!

Una mica a l'aventura

En aquell temps, quan els fills eren petits, era l'única manera que teníem per viatjar, més endavant, quan els fills ja no seguien, vam fer altres viatges més organitzats.

Un viatge que mai no s'atura: una gran aventura

Joan Cabot: un recorregut pel poble

En qualsevol trajecte, sempre hi ha un camí que ens marca la ruta i el rumb. I són els camins el que ens incita a caminar, a avançar. En Joan Cabot ha estat, per diverses generacions de santaulaliencs i santaulalienques, doncs, el camí que ha anat definint la geografia real del nostre poble. Les diferents iniciatives que va anar embastant han estat la tradició necessària perquè desenes de persones es veiessin interpellades per la cultura com a eina de transformació, la comunicació com a premissa de la cohesió o l'art com a expressió de la realitat. El seu compromís amb les persones i la seva consubstancial humilitat ha inspirat a l'acció, a la continuïtat. I, és clar, sense ell no tindríeu a les mans aquesta revista, que li ret un sentit homenatge.

Ramon Vilageliu